

[Skatteministeren]

Når vi kommer med en skattereform som denne her, vil jeg hellere indbygge stigningerne og komme med to forslag, der opvejer hinanden og giver nul, end efterlade en ufinansieret forventet senere afgift på benzin eller på noget andet. Når vi vedtager dette forslag, mener jeg, vi skal være ærlige og sige, at det koster, at det skal finansieres. Og så har vi den gardering, at den tyske afgiftsudvikling, så vidt vi ved ud fra de oplysninger, vi har i øjeblikket, sandsynligvis vil betyde, at vi kommer bagud. Det er så en vurdering, om vi i så fald skal fremrykke, men principielt siger vi, at vi følger de tyske afgifter.

Både fru Charlotte Antonsen og hr. Aagaard ytrede sig i debatten om vandafgifterne. Selv om jeg er enig i, at vi skal passe på med at banke hinanden oven i hovedet med, hvad man har gjort tidligere, vil jeg alligevel i al stilfærdighed minde om, at da Økonomisk Reform blev fremlagt af den daværende regering tilbage i oktober 1989, var der faktisk indbygget en vandafgift på 5 kr. pr. m³, indført på én gang i 1991. I 1991. Det, vi foreslår, er en gradvis stigning fra 1 til 5 kr. over en 5-års-periode. Så vi er ikke så langt fra hinanden, og jeg lyttede også til venlige bemærkninger fra hr. Aagaard og måske knap så venlige bemærkninger fra fru Charlotte Antonsen.

Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at når vandafgiften alligevel har en idé også dér, hvor vi kan sige, at vi måske har rigeligt med rent vand, så er det jo også, fordi man kun kan rense vandet i rensningsanlæggene ned til et vist niveau, og jo mere vand der kommer med ud i rensningsanlæggene, jo større bliver derfor den faktiske forurening, fordi man ikke kan rense længere end ned til et bestemt niveau. Så der er faktisk en miljøvirkning i det her, hvis der kommer en fornuftig adfærdspåvirkning.

Så sagde hr. Aagaard noget, som jeg ikke forstår. Hr. Aagaard sagde, at disse afgifter ikke bliver modsvaret af egentlige skattelettelser. Det forstår jeg ikke. Vi har krone for krone, for ikke at sige øre for øre, anvendt de indtægter, vi her får, til at gennemføre skattelettelser i indkomstskattesystemet, og jeg kan simpelt hen ikke få den udtalelse til at hænge sammen.

Så havde fru Charlotte Antonsen en bemærkning om, at vi snyder befolkningen, fordi de reelle skattelettelser kommer i 1994 og prisen først skal betales senere. Det er jo noget

sludder. Hvis man prøver at se på udviklingen i de lettelser, der gennemføres, og de afgifter, vi opkræver, så stiger lettelserne i skatten i takt med, at afgifterne også stiger, og derfor er det simpelt hen et forkert udsagn.

Måtte jeg til hr. Jes Lunde – og i øvrigt også til andre – sige, at jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at disse afgiftsændringer på det grønne område medvirker til at finansiere en skattereform. Men der er en anden fase, nemlig grønne afgifter i forhold til erhvervslivet, og som hr. Jes Lunde selv sagde at SF var indforstået med, vil den jo ikke give noget bidrag til skattereformen, for som jeg hørte det, var hr. Jes Lunde inde på, at det handlede om at opnå en adfærdspåvirkning i forhold til erhvervslivet.

Derfor vil jeg gerne henvise til side 58 i den udgivne publikation »Ny kurs mod bedre tid«
», hvoraf følgende fremgår som regeringens erklærede målsætning og politik – i øvrigt også i overensstemmelse med det, statsministeren sagde i onsdags:

»På længere sigt er det afgørende for en optimal miljøeffekt, at også erhvervslivet i større udstrækning omfattes af miljø- og energiafgifter. Hvis erhvervslivet ikke gives incitament til reduktion af energiforbruget, vil det betyde, at relativt billige spæremuligheder i erhvervene ikke udnyttes, mens husholdningerne må gennemføre stadig dyrere miljøtiltag. Dette tilsiger, at også erhvervslivet bidrager med miljø- og energiafgifter.

Det er derfor regeringens hensigt at forhandle med erhvervslivet om gradvis indførelse heraf. Provenuet fra disse afgifter kan være med til at betale for oprensning efter fortidens synder, ligesom det kan tilbageføres til erhvervslivet. Herved kan indsatsen over for miljøet yderligere målrettes, og erhvervsbelastningen neutraliseres.«

Jeg kan ikke se bedre end, at det her er en erklæret politik fra regeringens side, som også er fuldstændig i overensstemmelse med de hensigter, som hr. Jes Lunde på SF's vegne gav udtryk for, og derfor synes jeg ikke, der er nogen grund til, at vi graver os væk fra hinanden, når vi faktisk er enige, og når det er noget, som regeringen lægger afgørende vægt på.

Hr. Jes Lunde havde også bemærkninger i forhold til kul- og fjernvarme. Dér vil jeg godt henvise til bemærkningerne i lovforslaget om kulafgiften, L 301, hvor der siges: